

самостійно відпрацювати порядок проведення інвентаризації, отримати консультації та рекомендації у технологів-фахівців, щоб не зашкодити підприємству проведенням інвентаризації та узгодити його із замовником.

Отже, мета інвентаризації в сучасних умовах господарювання – виявлення наявності та оцінка стану об'єкта, що перевіряється, виявлення відхилень від тих нормативних, планових, облікових та інших характеристик. Сьогодні актуальним питанням є не тільки удосконалення методики інвентаризації, але й впровадження в її практику засобів управлінського обліку і логістики, застосування комп'ютеризації обліку і складського господарства, впровадження автоматизованих систем управління із застосуванням інформаційних технологій.

Список використаних джерел

1. Литнев О. Н. Финансовая отчетность: измерение или анализ? / О. Н. Литнев // CONSULTING.RU. № 195.
2. Гуйда Леонід. Коли і для чого проводиться інвентаризація // www.dtki.com.ua/debet/ukr/2000/47.html.
3. Лучко М. Р., Бенюк І. Д. Бухгалтерський облік у зарубіжних країнах: Навчальний посібник. К.: Знання, 2006. 311с.
4. Плиса В.Й. Бухгалтерський облік: навчальний посібник для студентів ЗВО. К. : Каравела, 2019. 560 с.

УДК 657

Кругла Марина Миколаївна,
к.е.н., доцент кафедри обліку і оподаткування,
ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»,
м. Київ, Україна

НЕФІНАНСОВА ЗВІТНІСТЬ СОЦІАЛЬНО ВІДПОВІДАЛЬНОГО БІЗНЕСУ

Нищівне використання природних ресурсів, поглиблення екологічних проблем, географічні та демографічні перекося в розвитку територій, рівні життя визначили необхідність розробки планетарної стратегії збалансованого розвитку країн і регіонів, побудованого на здатності екосистем відновлюватися і підтримувати життєдіяльність теперішніх та майбутніх поколінь – концепції сталого розвитку [1].

Питання зміни суспільних відносин і формування суспільства, яке не руйнуватиме середовища свого існування, безпосередньо стосується діяльності господарюючих суб'єктів та сприйняття ними соціально відповідальної місії перед суспільством. Зазначене свідчить про нові виклики і потреби, які постають перед інформаційною системою управління й звітності підприємства.

Звітність зі сталого розвитку – трендовий напрямок оприлюднення напрямів діяльності суб'єктів соціально відповідального бізнесу, які підтримують концепцію сталого розвитку за фінансовими та нефінансовими показниками. Вона охоплює економічні, екологічні та соціальні аспекти господарювання підприємства, відображаючи середовище існування підприємства, принципи та методи співпраці з групами впливу, результати діяльності.

Нефінансова звітність підвищує прозорість показників підприємства, бо дозволяє зацікавленим особам отримувати інформацію про проведені соціальні та екологічні заходи в комплексі з інформацією про економічні результати. Це надає можливості для оцінки роботи та ризиків бізнесу, впливу підприємства на суспільство, здійснюваної з боку акціонерів, інвесторів та кредиторів.

За вмілого використання нефінансова звітність може стати інструментом стратегічного планування діяльності підприємства, оскільки її показники вибудовують довіру до діяльності підприємства з боку різних груп впливу за найсуттєвішими, суспільно значимими напрямками.

Нефінансове звітування свідчить про зрілість підприємства і його готовність до роботи на інших ринках, у тому числі в країнах, де питанням соціальної відповідальності бізнесу відводять більше значення, ніж в Україні.

Отже, перевагами впровадження нефінансового звітування підприємства є:

- реальна можливість оцінки впливу підприємства на суспільство і визначення напрямків розбудови соціально відповідального бізнесу;
- формування довіри до підприємства та іміджу відповідального роботодавця;
- підвищення прозорості показників підприємства та посилення авторитетності підприємства і власників бізнесу;
- ширші можливості міжнародної співпраці, отримання зовнішнього фінансування проектів.

Оскільки нефінансова звітність охоплює соціально значимі, проблемні питання, то її оприлюднення може зумовлювати певні ризики для підприємства:

- виконання вимог розкриття негативних аспектів діяльності та формування здатності адекватного сприйняття й реагування на конструктивну критику щодо діяльності підприємства;
- готовність до відкритого діалогу з суспільством;
- формування нефінансової звітності потребує спеціальної підготовки фахівців до фахових вимог підготовки й подачі звітів, тому вимагає висококваліфікованих людських ресурсів і налагодження нового бізнес-процесу всередині підприємства, відтак – фінансових вкладень.
- представлення тільки достовірних даних, які можна підтвердити.
- підприємство повністю втрачає контроль над нефінансовими показниками, адже після оприлюднення нефінансова звітність поряд з фінансовою стає надбанням громадськості.

Нефінансова звітність підприємства, як правило, формується і подається в одному із форматів як:

- Звіт зі сталого розвитку, підготовленого за вимогами системи GRI (Global Reporting Initiative);

– Звіт про прогрес реалізації принципів Глобального договору (GCR – Communication on Progress);

– Спеціального звіту за показниками, які самостійно визначаються підприємством.

Інформація про соціальні ініціативи та проекти підприємства зводиться в єдиний звіт для оприлюднення. Формування нефінансової звітності здійснюється з урахуванням власної мотивації впровадження стратегії соціально відповідального бізнесу і має враховувати важливі аспекти: аудиторію, на яку розраховується звіт; зміст викладу матеріалу; формат подачі звітності аудиторії; формування групи виконавців нефінансового звіту; вибір механізму верифікації (підтвердження) показників звітності; встановлення шляхів поширення показників нефінансового звіту.

В Україні нефінансова звітність є виключною ініціативою підприємства і розміщується на офіційному сайті підприємства чи публікується на паперових носіях. Вибір форми та каналів публікації звіту, подання звіту та опрацювання зворотного зв'язку – важливі моменти, які підтверджують якість проробленої роботи та її ефективність.

Список використаних джерел

1. Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року: Указ Президента України від 30 вересня 2019р. № 722/2019. Дата оновлення 30.09.2019. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/722/2019#Text> (дата звернення 27.11.2020).

УДК 336.2:657.1

Кузьменко Галина Іванівна,
кандидат економічних наук, доцент
заслужений економіст України,
доцент кафедри аудиту та оподаткування,
Центральноукраїнський національний технічний університет,
м. Кропивницький, Україна

ПРИНЦИПИ ФОРМУВАННЯ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ В КОНТЕКСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВИКОНАННЯМ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ ОБОВ'ЯЗКІВ ПЛАТНИКА ПОДАТКІВ

Діюча система нормативно-правових актів, які регламентують організацію бухгалтерського обліку в Україні, в тому числі і в частині податкового обліку (Податковий кодекс України [3], Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» [1], НП(С)БО 1 [2] та інші положення (стандарти) бухгалтерського обліку), не містить вимог та рекомендацій щодо визначення та розробки податкової облікової політики, тобто облікової політики, яка б враховувала необхідність забезпечення виконання суб'єктами господарювання обов'язків платника податків. Враховуючи те, що національне податкове